

Barberg: Da jeg af den høitærede Justitsminister har faaet den Oplysning, som jeg ønskede, skal jeg herved erklære, at jeg tager mit Forslag under Nr. 59 til § 75 tilbage.

Da Ingen optog ovennævnte Forslag, var det bortfaldet.

Barberg: Derimod maa jeg fastholde det Forslag, som er stillet under Nr. 71, og raade det ærede Thing til at stemme imod § 94, og jeg maa gjøre det saameget mere, efterat jeg har hørt den høitærede Justitsminister. Han indrømmede, at den var en Stærkelse af det Bestaaende, og han stadfæstede indirecte, hvad jeg har sagt, at man ved at vedtage denne Paragraph ikke vidste, hvad man gjorde, idet den høitærede Justitsminister ikke kunde give nogen Definition af, hvad kongelige Prindsfer vilde sige. Han meente, at det maatte være givet i hvert enkelt Tilfælde; men han brugte Udtryk, som have bragt mig til at tænke paa — hvad der ikke var faldet mig ind før —, at kongelige Prindsfer kunne udnævnes ved en Raadesact — ved en Act, hvorpaa vi aldeles ikke kunne udøve nogen Indflydelse — og derved undrages fra den Lighed for Lovene, som det dog er, om ikke vor høieste, saa dog en meget vigtig Opgave for os at haandhæve. Vedtager man altsaa § 94, ved man ikke, hvad man gjør; thi de kongelige Prindsfers Antal kunde, efterat den er vedtagen, forøges i meget høi Grad, og derved vilde Folk kunne undtages fra den almindelige Lov. Jeg tilraader derfor bestemt at stemme imod § 94.

Sage: Det er en Selvfølge, at jeg ganske skal overlade til de ærede retsklærede Medlemmer at besvare den Tvivl, som den ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har opkastet, om Domstolene overhovedet kunne bruge disse Paragrapher, saaledes som de staae, men — Læg eller Ulæg — maa man dog have en Mening om, og tilslå sig at høre sig med Hensyn til de Forslag, som det ærede Medlem har stillet til forskjellige Paragrapher. Da jeg tillod mig at bede om Ordet, var han just ved sin Forklaring over det besynderlige Forslag, han har stillet under

Nr. 53, og med Hensyn til hvilket han er misfornøiet med, at Commissionens Udkast ikke er blevet fulgt. Jeg tilstaaer, at jeg vilde have anseet det for en Øru, om den i hiint Udkast i denne Henseende indeholdte Bestemmelse skulde blive til Lov, og jeg vilde ligeledes ansee det for en forfærdelig Uting, om det ærede Medlems Forslag skulde blive vedtaget. Har det ærede Medlem overveiet, hvilke Følger der vilde slyde deraf? Reiser det ærede Medlem til et Sted i Udlandet, hvor der netop afholdes en offentlig Forsamling, vil han naturligvis med sit livlige Sind og Byst til at lære Alt at kjende, gaae derind, og hvis Forhandlingerne der paa en eller anden Maade gif imod den danske Stat, vilde han formodentlig tage Deel deri — det vilde i det Mindste være besynderligt, om han kunde afholde sig deraf —, men vi høre af den høitærede Justitsminister, at uagtet en saadan Deeltagelse i en offentlig Forsamling i Udlandet kan have været meget lojal, og uagtet Hensigten paa ingen Maade har været at udtale sig mod den danske Stats Interesser, kan Sagen dog blive ganske anderledes ublagt, saaledes at den Paagældende kommer i Forlegenhed hjemme. Dette vilde ganske vist komme an paa Vidnernes Udsagn og deres Opfattelse af Sagen, men Følgen vilde altsaa kunne blive, at den, der begav sig ind i en offentlig Forsamling i Udlandet, hvor der forhandles om den danske Stat, eller hvor der debatteres Foranstaltninger mod denne, vilde, efter det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, naar han kom hjem, kunne blive sat i Tugthuset eller i simpelt Fængsel. Det er efter min Mening aldeles umuligt at vedtage en saadan Bestemmelse, men der staaer udtrykkelig, at Deeltagelse i offentlige Forsamlinger i Udlandet skal have denne Følge. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret, naar han siger, at jeg raader: „Hør!“ til enhver Ytring, der gaaer ud paa, at man skal være mild i Straffen for politiske Forseelser og Forbrudelser; men hans Endringsforslag synes mig at være saa blodige, at man ikke bør vedtage dem. Jeg maa tilstaae, at det forekommer mig, at alle disse Paragrapher i Udkastet godt kunde undværes; jeg troer ikke, at Staten vilde ri-